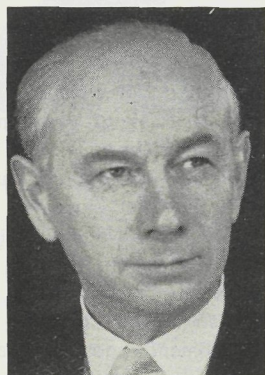

dicht bij een universiteitsstad woont, is dat niet aan te bevelen.

Prof. dr. J. Waterink licht de kwestie van het benoemingsbeleid (benoeming van wetenschappelijk personeel dat niet tot geestverwante kring behoort) nader toe. De hoogleraar laat aan de hand van enkele praktische voorbeelden zien, hoe

dit moet worden geïnterpreteerd. Zo kan zich het geval voordoen dat een zeer begaafde, maar niet geestverwante leerling die aan onze universiteit is gepromoveerd, in de gelegenheid gesteld wordt een bepaalde wetenschappelijke, niet-docerende, functie te aanvaarden.

Ir. C. A. Doets

Nieuwbouw / subsidie

Nadat directeur ir. C. A. Doets aan de hand van verschillende maquettes een toelichting gegeven heeft op de nieuwbouw, waarover ons blad regelmatig bericht, spreekt de penningmeester van het college van directeuren, de heer H. van Namen, over het onderwerp: Subsidie en eigen aandeel.

Hij noemt enkele cijfers

die een beeld geven van de sterke stijging der universitaire uitgaven. In 1947 bedroegen de totale exploitatiekosten rond f 560.000,—. De jaarrekening 1964 gaf een uitgavecijfer te zien van f 23.000.000,— en de exploitatiebegroting 1966 een bedrag van rond f 41.000.000,—. Meer nog, aldus de heer Van Namen, spreken wellicht de cijfers die het eigen aandeel in deze bedragen uitmaken. Het in 1964 uit eigen middelen bijeen te brengen bedrag was toen rond f 1.600.000,—. Dit betekent dat het eigen aandeel in 1964 driemaal zo hoog was als de totale kosten van vereniging en universiteit in 1947, het jaar waarin de subsidie-regeling in werking trad. Voor 1966 zou bij het

thans geldende subsidiepercentage $2\frac{1}{2}$ miljoen gulden uit eigen middelen moeten komen. Leverden de jaren 1963 en 1964 reeds aanzienlijke tekorten op — respectievelijk f 255.000,— en f 630.000,— — voor 1966 zou, uitgaande van de verenigingsontvangsten van nu, het tekort de $1\frac{1}{2}$ miljoen gulden gaan benaderen. Deze gegevens bevestigen dat een subsidie-verhoging

voor het bijzonder wetenschappelijk onderwijs tot 98½ %, waarvan al enige tijd sprake is geweest en waarvoor thans een wetsontwerp bij de Tweede Kamer is ingediend, géén overbodige luxe gaat betekenen. Uitgaande van deze nieuwe situatie (98½ %) zal er, zo rekent de heer Van Namen zijn gehoor voor, in 1966 op basis van de begroting nog op een tekort van f 200.000,— gerekend moeten worden. Bovendien mag niet aangenomen worden, dat de universiteit thans geheel uitgegroeid is, zodat nog met een verdergaande stijging van de uitgaven moet worden gerekend.

De exploitatiecijfers van de rijksuniversiteiten en ook van Nijmegen liggen aanzienlijk hoger dan die van de V.U. op het ogenblik.

Oorzaken

Er worden verschillende oorzaken genoemd, die tot deze sterke stijging van de uitgaven aanleiding hebben gegeven. Zo speelt de geldontwaarding een belangrijke rol. Voorbeeld: de algemene loonronde die in 1964 heeft plaatsgehad, betekende voor de Vrije Universiteit een extra uitgave van f 1.500.000,—. Voorts ook het groeiende aantal studenten: in 1947 — 1015, in 1963 — 3625; nu rond 5000 en de daarmee gepaard gaande groei van de wetenschappelijke staf en het overige personeel.

Tenslotte wordt nog gewezen op de steeds toenemende specialisatie van het wetenschappelijk onderwijs, zoals die zich na de tweede wereldoorlog in een snel tempo heeft voltrokken als de voornaamste oorzaak van de kostenstijging. Konden vroeger één of enkele hoogleraren hun gehele vakgebied overzien, thans is dit onmogelijk.

Deze specialisatie heeft echter tevens tot gevolg dat de kans bestaat dat de afstand tussen universiteit en volk groter

H. van Namen